

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 14 września 2004 r.

w sprawie krakowskiej specjalnej strefy ekonomicznej

Na podstawie art. 4 ust. 1 i art. 5a ust. 1 ustawy z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. Nr 123, poz. 600, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Krakowski Park Technologiczny ustanowiony rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 14 października 1997 r. w sprawie ustanowienia

specjalnej strefy ekonomicznej w Krakowie (Dz. U. Nr 135, poz. 912, z późn. zm.²⁾), zwany dalej „strefą”, obejmuje teren wyznaczony granicami, których opis stanowi załącznik do niniejszego rozporządzenia.

2. Strefa obejmuje grunty o powierzchni 121,92 ha położone na terenach miast: Kraków i Tarnów.

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 121, poz. 770, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000 r. Nr 117, poz. 1228, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 240, poz. 2055, z 2003 r. Nr 188, poz. 1840 oraz z 2004 r. Nr 123, poz. 1291.

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 16, poz. 143, z 2000 r. Nr 115, poz. 1199, z 2001 r. Nr 30, poz. 330 i Nr 107, poz. 1171, z 2002 r. Nr 64, poz. 582, z 2003 r. Nr 181, poz. 1770 oraz z 2004 r. Nr 75, poz. 691.

3. Strefa działa do dnia 1 stycznia 2018 r.

4. Zarządzającym strefą jest Krakowski Park Technologiczny Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie.

§ 2. Zezwolenie nie jest wydawane na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie:

- 1) wytwarzania materiałów wybuchowych, wyrobów tytoniowych, wyrobu, rozlewu i przetwarzania spirytusu oraz napojów alkoholowych, a także przetwarzania paliw silnikowych;
- 2) prowadzenia ośrodków gier, o których mowa w ustawie z dnia 29 lipca 1992 r. o grach i zakładach wzajemnych (Dz. U. z 2004 r. Nr 4, poz. 27);
- 3) usług instalowania, napraw, konserwacji i remontu maszyn i urządzeń wykorzystywanych do prowadzenia działalności gospodarczej na terenie strefy oraz przedmiotów osobistego użytku;
- 4) robót budowlanych określonych w sekcji F Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług ustanowionej rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 6 kwietnia 2004 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług (PKWiU) (Dz. U. Nr 89, poz. 844), zwanej dalej „PKWiU”;
- 5) usług w zakresie handlu hurtowego i detalicznego, naprawy pojazdów samochodowych i motocykli oraz artykułów użytku osobistego i domowego, usług hotelarskich i gastronomicznych, określonych w sekcjach G i H PKWiU;
- 6) usług pośrednictwa finansowego oraz usług związanych z nieruchomościami, wynajmem, nauką i prowadzeniem działalności gospodarczej, określonych w sekcjach J i K PKWiU, z wyjątkiem działu 72, działu 73 grupy 73.1 oraz działu 74 grupy 74.3;
- 7) usług w zakresie administracji publicznej, obrony narodowej, obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego, edukacji, ochrony zdrowia i pomocy społecznej, usług komunalnych pozostałych, społecznych i indywidualnych, usług gospodarstw domowych, usług świadczonych przez organizacje i zespoły eksterytorialne, określonych w sekcjach L—Q PKWiU, z wyjątkiem usług prania i czyszczenia określonych klasą 93.01;
- 8) działalności gospodarczej, na której prowadzenie jest wymagane posiadanie koncesji, zgodnie z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. — Prawo energetyczne (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1504, z późn. zm.³⁾);
- 9) procesów formowania lub teksturowania włókien syntetycznych i przędzy z włókien ciągłych po-

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 203, poz. 1966 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 34, poz. 293, Nr 91, poz. 875, Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808.

wstałych na bazie poliestru, poliamidu, akrylu lub polipropylenu, niezależnie od ich końcowego zastosowania;

- 10) procesów polimeryzacji, włącznie z polikondensacją, jeżeli urządzenia do polimeryzacji i formowania włókien i przędzy, o których mowa w pkt 9, są połączone w jedną linię technologiczną;
- 11) procesów dodatkowych związanych z procesem formowania lub teksturowania, o którym mowa w pkt 9, jeżeli urządzenia są połączone w jedną linię technologiczną;
- 12) produkcji żeliwa i stali oraz stopów żelaza określonej w Polskiej Klasyfikacji Działalności ustanowionej rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) (Dz. U. Nr 33, poz. 289 i Nr 165, poz. 1727), zwanej dalej „PKD”, (podklasa 27.10.Z PKD), produkcji rur stalowych (podklasa 27.22.Z PKD), pozostałej obróbki wstępnej żeliwa i stali (grupa 27.3 PKD), z wyłączeniem produkcji konstrukcji stalowych, rur i przewodów rurowych spawanych, których średnica zewnętrzna nie przekracza 406,4 mm, oraz odlewów i wyrobów kutych;
- 13) produkcji statków pełnomorskich o pojemności nie mniejszej niż 100 GT (podklasa 35.11.A PKD), naprawy i konserwacji statków pełnomorskich o pojemności nie mniejszej niż 100 GT (podklasa 35.11.B PKD), generalnej odbudowy statków pełnomorskich o pojemności nie mniejszej niż 1 000 GT (podklasa 35.11.B PKD);
- 14) wydobywania węgla kamiennego (klasa 10.10 PKD) i węgla brunatnego (klasa 10.20 PKD);
- 15) produkcji, przetwórstwa i wprowadzania do obrotu produktów wymienionych w załączniku I do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.

§ 3. 1. Pomoc regionalna udzielana przedsiębiorcy w formie zwolnień podatkowych na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 34 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.⁴⁾) albo na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 63a ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 60, poz. 700 i 703, Nr 86, poz. 958, Nr 103, poz. 1100, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1315 i 1324, z 2001 r. Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190 i Nr 125, poz. 1363, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 93, poz. 820, Nr 141, poz. 1179, Nr 169, poz. 1384, Nr 199, poz. 1672, Nr 200, poz. 1684 i Nr 230, poz. 1922, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 96, poz. 874, Nr 137, poz. 1302, Nr 180, poz. 1759, Nr 202, poz. 1957, Nr 217, poz. 2124 i Nr 223, poz. 2218 oraz z 2004 r. Nr 6, poz. 39, Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 93, poz. 894, Nr 116, poz. 1203, Nr 121, poz. 1262, Nr 123, poz. 1291, Nr 146, poz. 1546, Nr 171, poz. 1800 i Nr 210, poz. 2135.

z 2000 r. Nr 14, poz. 176, z późn. zm.⁵⁾) stanowi pomoc regionalną z tytułu:

- 1) kosztów nowej inwestycji, której wielkość jest liczona jako iloczyn maksymalnej intensywności pomocy określonej dla danego obszaru i kosztów inwestycji kwalifikujących się do objęcia pomocą, określonych odpowiednio w § 6, 7 i 8, lub
- 2) tworzenia nowych miejsc pracy, której wielkość jest liczona jako iloczyn maksymalnej intensywności pomocy określonej dla danego obszaru i dwuletnich kosztów pracy nowo zatrudnionych pracowników, obejmujących koszty płacy brutto tych pracowników, powiększone o obowiązkowe płatności związane z ich zatrudnieniem, ponoszone przez przedsiębiorcę od dnia zatrudnienia tych pracowników.

2. Warunkiem udzielenia pomocy z tytułu nowej inwestycji jest udział środków własnych przedsiębiorcy rozumianych jako środki, które nie zostały uzyskane w ramach udzielonej mu pomocy, wynoszących co najmniej 25 % całkowitych kosztów inwestycji.

3. Utworzenie nowych miejsc pracy oznacza przyrost netto miejsc pracy w danym przedsiębiorstwie w związku z realizacją nowej inwestycji w stosunku do średniego zatrudnienia w okresie 6 miesięcy przed dniem uzyskania zezwolenia.

4. Przez nową inwestycję należy rozumieć inwestycję związaną z utworzeniem lub rozbudową przedsiębiorstwa, z rozpoczęciem w przedsiębiorstwie działań obejmujących dokonywanie zasadniczych zmian produkcji bądź procesu produkcyjnego, zmian wyrobu lub usługi, w tym także zmian w zakresie sposobu świadczenia usług, jak również zakup majątku zlikwidowanego lub będącego w likwidacji przedsiębiorstwa, albo przedsiębiorstwa, które uległoby likwidacji w przypadku niedokonania inwestycji w formie zakupu tego przedsiębiorstwa lub jego części.

5. Nie jest dopuszczalna pomoc przeznaczona na inwestycje odtworzeniowe.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 703, Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1104, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1324, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 8, poz. 64, Nr 52, poz. 539, Nr 73, poz. 764, Nr 74, poz. 784, Nr 88, poz. 961, Nr 89, poz. 968, Nr 102, poz. 1117, Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190, Nr 125, poz. 1363 i 1370 i Nr 134, poz. 1509, z 2002 r. Nr 19, poz. 199, Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 78, poz. 715, Nr 89, poz. 804, Nr 135, poz. 1146, Nr 141, poz. 1182, Nr 169, poz. 1384, Nr 181, poz. 1515, Nr 200, poz. 1679 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 7, poz. 79, Nr 45, poz. 391, Nr 65, poz. 595, Nr 84, poz. 774, Nr 90, poz. 844, Nr 96, poz. 874, Nr 122, poz. 1143, Nr 135, poz. 1268, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1608, Nr 202, poz. 1956, Nr 222, poz. 2201, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2255 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 93, poz. 894, Nr 99, poz. 1001, Nr 109, poz. 1163, Nr 116, poz. 1203, 1205 i 1207, Nr 120, poz. 1252, Nr 123, poz. 1291, Nr 162, poz. 1691 i Nr 210, poz. 2135.

6. Przez nowo zatrudnionych pracowników należy rozumieć liczbę pracowników zatrudnionych po dniu uzyskania zezwolenia, w związku z realizacją nowej inwestycji, jednak nie później niż w okresie trzech lat od zakończenia inwestycji. Liczba pracowników oznacza pracowników zatrudnionych na pełnych etatach w okresie jednego roku wraz z pracownikami zatrudnionymi na niepełnych etatach oraz pracownikami sezonowymi, w przeliczeniu na pełne etaty.

7. Pomoc przeznaczona na nowe inwestycje może być udzielana wraz z pomocą na tworzenie nowych miejsc pracy, pod warunkiem że łącznie wielkość tych pomocy nie przekracza maksymalnej wielkości pomocy określonej w § 4, przy czym dopuszczalną wielkość pomocy określa się jako iloczyn maksymalnej intensywności pomocy i wyższej kwoty kosztów: nowej inwestycji lub dwuletnich kosztów pracy nowo zatrudnionych pracowników.

8. Pomoc, o której mowa w ust. 1, może być udzielana łącznie z inną pomocą na nowe inwestycje lub tworzenie nowych miejsc pracy, bez względu na jej źródło i formę, pod warunkiem że łącznie wartość pomocy nie przekroczy dopuszczalnej wielkości pomocy określonej w § 4.

§ 4. 1. Z wyłączeniem przedsiębiorców, o których mowa w art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 2 października 2003 r. o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw (Dz. U. Nr 188, poz. 1840 oraz z 2004 r. Nr 123, poz. 1291), maksymalna intensywność pomocy regionalnej określona w § 3 ust. 1, z zastrzeżeniem ust. 2—4, wynosi:

- 1) 30 % — w przypadku inwestycji realizowanych na obszarach należących do podregionów oznaczonych numerami statystycznymi 22 i 42, o których mowa w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 13 lipca 2000 r. w sprawie wprowadzenia Nomenklatury Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NTS) (Dz. U. Nr 58, poz. 685, z późn. zm.⁶⁾);
- 2) 40 % — w przypadku inwestycji realizowanych na obszarach należących do podregionów oznaczonych numerami statystycznymi 4, 17 i 30, o których mowa w rozporządzeniu wymienionym w pkt 1;
- 3) 50 % — w przypadku inwestycji realizowanych na pozostałych obszarach.

2. W przypadku pomocy regionalnej udzielanej małemu lub średniemu przedsiębiorcy, w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia nr 70/2001/WE z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw (Dz. Urz. WE L 10 z 13.01.2001), z wyłączeniem przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą w sektorze transpor-

⁶⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 12, poz. 101, z 2002 r. Nr 34, poz. 311, Nr 177, poz. 1458 i Nr 191, poz. 1594, z 2003 r. Nr 208, poz. 2021 oraz z 2004 r. Nr 98, poz. 998.

tu, maksymalną intensywność pomocy podwyższa się o 15 punktów procentowych brutto.

3. W przypadku pomocy regionalnej udzielanej przedsiębiorcy na realizację dużego projektu inwestycyjnego maksymalną wielkość pomocy ustala się według wzoru:

$$I = R \times (50 \text{ mln euro} + 0,5 \times B + 0,34 \times C),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

I — wielkość pomocy dla dużego projektu inwestycyjnego,

R — intensywność pomocy dla obszaru lokalizacji inwestycji, określona zgodnie z ust. 1,

B — wielkość kosztów inwestycji kwalifikujących się do objęcia pomocą powyżej 50 mln euro nieprzekraczającą 100 mln euro,

C — wielkość kosztów inwestycji kwalifikujących się do objęcia pomocą przekraczającą 100 mln euro

— przy czym dużym projektem inwestycyjnym jest projekt nowej inwestycji, której koszty kwalifikujące się do objęcia pomocą regionalną przekraczają równowartość 50 mln euro, a koszty te obejmują wydatki ponoszone w okresie 3 lat przez jednego lub więcej przedsiębiorców realizujących dany projekt inwestycyjny na środki trwałe powiązane ze sobą fizycznie lub funkcjonalnie i służące do realizacji ściśle określonego celu, w szczególności produkcji konkretnego produktu lub różnych produktów, o ile są one wytwarzane przy wykorzystaniu takich samych surowców.

4. W przypadku przedsiębiorcy prowadzącego działalność w sektorze motoryzacyjnym maksymalna intensywność pomocy wynosi 30 % intensywności określonej w ust. 1, jeżeli kwota planowanej pomocy wyrażona jako ekwiwalent dotacji brutto przekracza równowartość 5 mln euro, z wyłączeniem przedsiębiorców, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 2 października 2003 r. o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw.

5. Za przedsiębiorcę prowadzącego działalność w sektorze motoryzacyjnym uważa się przedsiębiorcę:

1) prowadzącego działalność obejmującą produkcję, montaż lub prace projektowo-wdrożeniowe w zakresie:

a) silników spalinowych ze spalaniem wewnętrznym stosowanych w pojazdach samochodowych (podklasa 34.10.A PKD), a także innych silników stosowanych wyłącznie w pojazdach samochodowych określonych w lit. b—d,

b) samochodów osobowych (podklasa 34.10.B PKD),

c) pozostałych pojazdów samochodowych przeznaczonych do przewozu osób (podklasa 34.10.C PKD),

d) pojazdów samochodowych przeznaczonych do przewozu towarów (podklasa 34.10.D PKD),

e) nadwozi pojazdów samochodowych (podklasa 34.20.Z PKD), z wyłączeniem przyczep i naczep;

2) będącego dostawcą komponentów, który zaopatruje przedsiębiorcę, o którym mowa w pkt 1, w komponenty na potrzeby procesu produkcyjnego lub stadium montażu, lub bierze udział w pracach projektowo-wdrożeniowych dotyczących produktów wymienionych w pkt 1, pod warunkiem że:

a) działalność ta jest wykonywana w bliskiej odległości od miejsca wykonywania działalności przez przedsiębiorcę, o którym mowa w pkt 1, przez co rozumie się w szczególności odległość mającą znaczący wpływ na minimalizację kosztów transportu komponentów, w tym pozwalającą na bezpośrednie połączenie miejsc wykonywania działalności obu przedsiębiorców linią kolejową lub taśmą transportującą, oraz

b) przedsiębiorca, o którym mowa w pkt 1, jest odbiorcą co najmniej połowy komponentów sprzedawanych przez danego dostawcę

— przy czym przez komponenty należy rozumieć zestaw podstawowych elementów przeznaczonych do produktów wymienionych w pkt 1 lit. a—d, produkowanych, składanych lub montowanych przez dostawcę komponentów i dostarczanych przez niego przedsiębiorcy, o którym mowa w pkt 1, przy wykorzystaniu systemu zamówień. W szczególności komponentami są części i akcesoria do pojazdów mechanicznych i ich silników oraz elementy wyposażenia elektrycznego do pojazdów samochodowych.

6. W przypadku gdy łączna wartość pomocy przekraczałaby wartość maksymalnej pomocy, jakiej można udzielić na realizację inwestycji o kosztach kwalifikujących się do objęcia pomocą stanowiących równowartość 100 mln euro, projekt pomocy indywidualnej wymaga notyfikacji Komisji Europejskiej.

§ 5. 1. Zwolnienie od podatku dochodowego z tytułu kosztów nowej inwestycji przysługuje przedsiębiorcy, poczynwszy od miesiąca, w którym poniósł wydatki inwestycyjne w okresie od dnia uzyskania zezwolenia, aż do wyczerpania dopuszczalnej pomocy regionalnej, pod warunkiem że:

1) nie przeniesie w jakiejkolwiek formie własności składników majątku, z którymi były związane wydatki inwestycyjne — przez okres 5 lat od dnia wprowadzenia do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym;

2) będzie prowadził działalność gospodarczą przez okres nie krótszy niż 5 lat.

2. Zwolnienie od podatku dochodowego z tytułu tworzenia nowych miejsc pracy przysługuje poczynwszy od miesiąca, w którym przedsiębiorca rozpoczął ponoszenie kosztów pracy, aż do wyczerpania dopuszczalnej pomocy regionalnej, pod warunkiem utrzymania nowo utworzonych miejsc pracy przez okres nie krótszy niż 5 lat.

3. Zwolnienia, o których mowa w ust. 1 i 2, przysługują wyłącznie z tytułu działalności prowadzonej na

terenie strefy. W przypadku prowadzenia przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej również poza obszarem strefy, działalność prowadzona na terenie strefy musi być wydzielona organizacyjnie, a wielkość zwolnienia określa się w oparciu o dane jednostki organizacyjnej prowadzącej działalność wyłącznie na terenie strefy.

4. Przy ustalaniu wielkości zwolnienia od podatku dochodowego, przysługującego przedsiębiorcy prowadzącemu działalność na terenie strefy za pośrednictwem jednostki organizacyjnej, o której mowa w ust. 3, przepisy art. 25 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych albo art. 11 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych stosuje się odpowiednio.

§ 6. 1. Za wydatki kwalifikujące się do objęcia pomocą uznaje się koszty inwestycji, pomniejszone o naliczony podatek od towarów i usług oraz o podatek akcyzowy, jeżeli możliwość ich odliczeń wynika z odrębnych przepisów, poniesione w trakcie obowiązywania zezwolenia w związku z realizacją inwestycji na terenie strefy na:

1) zakup albo wytworzenie we własnym zakresie środków trwałych lub ich spłatę określoną w umowie leasingu lub innej umowie o podobnym charakterze, z wyłączeniem środków transportu nabywanych przez przedsiębiorcę prowadzącego działalność gospodarczą w sektorze transportu, pod warunkiem zaliczenia ich — zgodnie z odrębnymi przepisami — do składników majątku podatnika,

2) rozbudowę lub modernizację istniejących środków trwałych

— zaliczone do wartości początkowej tych środków trwałych zgodnie z przepisami o podatku dochodowym.

2. Koszty inwestycji, o których mowa w ust. 1, mogą być podwyższone o wydatki na wytworzenie lub zakup wartości niematerialnych i prawnych związanych z uzyskaniem patentów, licencji operacyjnych bądź opatentowanych licencji typu know-how oraz nieopatentowanego know-how, z uwzględnieniem ust. 3 i 4.

3. W przypadku przedsiębiorców innych niż mali i średni koszty inwestycji mogą być podwyższone maksymalnie o 25 % kosztów, o których mowa w ust. 1, jednak nie więcej niż o wartość poniesionych wydatków.

4. Wartości niematerialne i prawne powinny spełniać łącznie następujące warunki:

- 1) będą związane z inwestycją, której dotyczą, w okresie co najmniej 5 lat;
- 2) będą nabyte od osoby trzeciej na warunkach nieodbiegających od normalnych praktyk inwestycyjnych;
- 3) będą stanowić własność przedsiębiorcy przez okres nie krótszy niż 5 lat;
- 4) podlegają amortyzacji zgodnie z przepisami o podatku dochodowym.

5. Minimalna wysokość kosztów inwestycyjnych, o których mowa w ust. 1, wynosi 100 tys. euro.

§ 7. 1. W przypadku przedsiębiorców, o których mowa w art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 2 października 2003 r. o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw, za koszty kwalifikujące się do objęcia pomocą uznaje się koszty inwestycji określone w § 6, a także koszty z tytułu wkładów niepieniężnych wniesionych do ich przedsiębiorstwa przed dniem 1 maja 2004 r., spełniające kryteria kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, określone w § 6 ust. 1—4.

2. Koszty z tytułu wkładów niepieniężnych, o których mowa w ust. 1, określa się w wysokości wartości nominalnej wydanych w zamian akcji lub udziałów.

§ 8. W przypadku przedsiębiorców, którzy uzyskali zezwolenia po dniu 31 grudnia 2000 r., za koszty inwestycji uznaje się koszty inwestycji określone w § 6.

§ 9. 1. Koszty inwestycji oraz wielkość pomocy publicznej są dyskontowane na dzień uzyskania zezwolenia z zastosowaniem:

- 1) średniomiesięcznych stóp sześciomiesięcznego kredytu udzielanego na warszawskim rynku międzybankowym (WIBOR) notowanych w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym przedsiębiorca poniósł wydatek lub otrzymał pomoc — w przypadku poniesienia wydatków oraz otrzymania pomocy w okresie przed pierwszym dniem miesiąca, w którym po raz pierwszy opublikowano w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich ustaloną przez Komisję Europejską stopę referencyjną dla Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) stopy referencyjnej ustalonej okresowo w trybie, o którym mowa w pkt 1, w przypadku wydatków poniesionych po dniu pierwszej publikacji tej stopy oraz otrzymanej po tym dniu pomocy.

2. Do dyskontowania wydatków poniesionych przed dniem 1 lutego 1998 r. stosuje się średniomiesięczną stopę sześciomiesięcznego kredytu udzielanego na warszawskim rynku międzybankowym (WIBOR), notowaną w styczniu 1998 r.

3. Zdyskontowaną wartość poniesionych wydatków i otrzymanej pomocy określa się według wzoru:

$$PV = \frac{F}{(1 + r/12)^n},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- PV — zdyskontowaną wartość poniesionych wydatków lub otrzymanej pomocy,
- F — wartość poniesionych wydatków z dnia ich poniesienia lub otrzymanej pomocy z dnia jej otrzymania,
- r — stopę, o której mowa w ust. 1 i 2,
- n — liczbę miesięcy, jakie upłynęły od dnia uzyskania zezwolenia na działalność w strefie do dnia poniesienia wydatków lub dnia otrzymania pomocy, przy czym:
- dniem poniesienia wydatku jest pierwszy dzień miesiąca, w którym poniesiono wydatek,

- dniem otrzymania pomocy jest ostatni dzień miesiąca, w którym udzielono pomocy w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. Nr 123, poz. 1291),
- dniem uzyskania zezwolenia jest pierwszy dzień miesiąca, w którym wydano zezwolenie.

§ 10. Zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej na terenie strefy wydane przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zachowują ważność.

§ 11. Zwalnia się od podatku dochodowego od osób prawnych dochody zarządzającego strefą w części wydatkowanej w roku podatkowym lub w roku po nim następującym na cele rozwoju strefy, w tym na nabycie przez zarządzającego nieruchomości lub innych rzeczy służących do prowadzenia działalności gospodarczej na terenie strefy oraz modernizację i rozbudowę infrastruktury gospodarczej i technicznej na terenie strefy.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *M. Belka*

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 września 2004 r. (poz. 2232)

SZCZEGÓŁOWY OPIS GRANIC I TERENU SPECJALNEJ STREFY EKONOMICZNEJ KRAKOWSKI PARK TECHNOLOGICZNY

Specjalna Strefa Ekonomiczna Krakowski Park Technologiczny zlokalizowana jest na gruntach o łącznej powierzchni **121,92** ha położonych w województwie Małopolskim na terenie gminy Kraków oraz gminy Tarnów.

Podstrefa: Kraków-Podgórze

Podstrefa położona jest w południowo-zachodniej części Krakowa, w dzielnicy Podgórze, w obrębie nr 27, 35 i 38 jednostki ewidencyjnej Kraków-Podgórze (sekcje mapy 1225B, 1226A, 1270A, 1270B, 1270C, 1270D). Łączna powierzchnia podstrefy wynosi 39,76 ha. Podstrefa Kraków-Podgórze składa się z dwóch kompleksów.

Kompleks nr 1

Granica kompleksu rozpoczyna się w punkcie nr 1 znajdującym się u zbiegu zachodniej i północnej granicy działki nr 74 i biegnie północną i wschodnią granicą działki nr 74 do działki nr 205 (punkt nr 2), następnie północno-zachodnią granicą działki nr 205 z działką nr 204 do punktu nr 3 i zachodnią granicą działki nr 4 do punktu nr 4. Od punktu nr 4 granica strefy biegnie północną, wschodnią i południową granicą działki nr 4 oraz południową granicą działki nr 5 do punktu nr 5, skąd wschodnią granicą działek nr: 168, 169, 171/2, 172/2 i 207/4 dochodzi do punktu nr 6. Następnie biegnie północno-zachodnią granicą działek nr: 9, 8/2, 8/1 i dalej północną granicą działki nr 8/1, północno-wschodnią granicą działek nr 8/1 i 8/2, południowo-wschodnią granicą działki nr 8/2 do punktu nr 7. Od punktu nr 7 granica biegnie północno-wschodnią granicą działki nr 37, południowo-wschodnią granicą działki nr 37 oraz odcinkiem granicy działki nr 36 do punktu nr 7a, a następnie skręca na południowy wschód do punktu usytuowanego na południowo-

-wschodniej granicy działki nr 35/4. Od tego punktu granica biegnie na południowy zachód do punktu nr 7b zlokalizowanego na południowo-wschodniej granicy działki nr 34/2. Od punktu nr 7b granica przebiega na północny zachód granicą działki nr 34/2, południowo-wschodnią i południową granicą działki nr 31/6 do granicy z działką nr 30/6. Następnie biegnie południowo-zachodnią granicą działki nr 30/6 oraz południowo-zachodnią granicą działki nr 29/5 do punktu nr 8, skąd biegnie wschodnią i południową granicą działki nr 13/5, i dalej po jej przedłużeniu do przecięcia z południowo-zachodnią granicą działki nr 14/12 dochodzi do punktu nr 9. Od punktu nr 9 granica biegnie wzdłuż południowo-zachodniej granicy działki nr 14/12 oraz po jej przedłużeniu do przecięcia w punkcie nr 10 z południowo-wschodnią granicą działki nr 176, południowo-wschodnią, południową granicą działki nr 176 do punktu nr 11, skąd południowo-wschodnią, południową i południowo-zachodnią granicą działki nr 205 do punktu nr 12, następnie południową granicą działek nr 158 i 157, zachodnią, południową i zachodnią granicą działki nr 157 do punktu nr 13, południową granicą działki nr 195 do punktu nr 14, znajdującego się na granicy działek nr 195 i 154, w miejscu przedłużenia odcinka stanowiącego granicę działek nr 86 i 87. Dalej biegnie zachodnią granicą działki nr 86 do punktu nr 15 i północną granicą działek nr: 86, 85, 84, 83, 82, 81/2, wschodnią granicą działki nr 81/2, północną granicą działek nr 81/2 i 75 do punktu nr 6 i na koniec dochodzi zachodnią granicą działki nr 74 do punktu nr 1. Obszar strefy nie obejmuje działek nr: 10, 11, 12/1, 12/2, 12/4, 12/5, 12/6 oraz 35 — teren oznaczony punktami nr 17—20.

Kompleks nr 2

Granica kompleksu nr 2 należącego do obrębu nr 27 przebiega od punktu nr 1 położonego u zbiegu

zachodniej i północnej granicy działki nr 9/9 i biegnie w kierunku wschodnim wzdłuż ul. Surzyckiego północną granicą działek nr: 9/9, 9/5, 9/10, 10/1, 10/2, 10/3, 10/4, 10/5, 10/6 oraz nr 10/7 do punktu nr 2, gdzie załamuje się w kierunku południowym i biegnie wschodnią granicą działek nr 10/7 oraz nr 10/8 wzdłuż ul. Brandla aż do punktu nr 3 u zbiegu wschodniej i południowej granicy działki nr 10/8. Z punktu nr 3 biegnie wzdłuż ul. Obrońców Modlina w kierunku zachodnim południową granicą działek nr: 10/8, 10/6, 10/5, 10/4, 10/3, 10/2 i 10/1 do punktu nr 4, skąd zachodnią granicą działki nr 10/1 biegnie w kierunku północnym do punktu nr 5 u zbiegu z południową granicą działki nr 9/10. Następnie przebiega w kierunku zachodnim południową granicą działek nr 9/10 oraz 9/9 do punktu nr 6, gdzie załamuje się w kierunku północnym i zachodnią granicą działki nr 9/9 biegnie do punktu nr 1.

Podstrefa: Kraków-Śródmieście

Podstrefa położona jest w północno-wschodniej części Krakowa, w dzielnicy Śródmieście, w obrębie nr 6, jednostka ewidencyjna Kraków-Nowa Huta (sekcje mapy: 924-D, 925-C, 974-B, 975-A i 975-C). Łączna powierzchnia podstrefy wynosi 29,28 ha. Podstrefa Kraków-Śródmieście składa się z dwóch kompleksów.

Kompleks nr 1

Granica kompleksu przebiega od punktu nr 1 stanowiącego południowo-zachodni narożnik granicy działki nr 21/34 w kierunku północnym wzdłuż zachodnich granic działek nr: 21/34, 21/61, 21/94, 21/93, 21/92, 21/39 i 21/41 do punktu nr 2. W punkcie nr 2 granica skręca na zachód i wzdłuż południowych granic działek nr 21/55 i 21/88 biegnie do punktu nr 3. Od punktu nr 3 granica biegnie w kierunku północno-zachodnim granicami działek nr: 21/88, 21/86 i 21/84 do punktu nr 4, gdzie skręca na północ i wzdłuż zachodnich granic działek nr: 21/84, 21/78 i 21/77 przebiega do punktu nr 5, a następnie skręca na północny wschód do punktu nr 6 wzdłuż granic działek nr 21/77 i nr 21/4. Od punktu nr 6 do punktu nr 7, położonych przy al. Gen. Bora-Komorowskiego, granica biegnie na wschód, północnymi granicami działek nr 21/4 i 21/77. W punkcie nr 7 granica skręca na południowy wschód do punktu nr 8, wzdłuż granic działek nr 21/77 i 21/78. Od punktu nr 8 granica przebiega w kierunku południowym, wschodnią granicą działki nr 21/78 przez punkty nr 9, 10 do punktu nr 11, będącego południowo-zachodnim punktem granicznym działki nr 21/87. W punkcie nr 11 granica skręca w kierunku południowo-zachodnim do punktu nr 12, a następnie przez punkty nr: 13, 14, 15 wraca przez punkt nr 12 do punktu nr 11 (punkty nr 12, 13, 14 i 15 stanowią narożne punkty graniczne działki nr 21/9). Dalej od punktu nr 11 granica biegnie na południe wzdłuż zachodniej granicy działki nr 21/89 poprzez punkt nr 16 do punktu nr 17, położonego w przecięciu z przedłużeniem północnej granicy działki nr 21/107. W punkcie nr 17 granica skręca na wschód do punktu nr 23 usytuowanego w odległości 62,25 metra od punktu nr 17 po przedłużeniu północnej granicy działki nr 21/107. W punkcie

nr 23 granica skręca na południe do punktu nr 24, a następnie w punkcie nr 24 skręca na zachód i przebiega równoległe do północnego ogrodzenia kortów tenisowych do położonego w odległości 57,00 metrów punktu nr 25, który położony jest na zachodniej granicy działki nr 21/89 w odległości 5 metrów od północnego ogrodzenia kortów tenisowych. W punkcie nr 25 granica skręca w kierunku południowym i biegnie wzdłuż wschodniej granicy działki nr 21/78 do punktu nr 18. W punkcie nr 18, stanowiącym skrzyżowanie wschodniej granicy działki nr 21/78 z przedłużeniem południowej granicy działki nr 21/34, granica kompleksu skręca na zachód i przebiega do punktu nr 1 będącego południowo-zachodnim narożnikiem działki nr 21/34.

Kompleks nr 2

Granica kompleksu nr 2 przebiega od punktu nr 1 w kierunku wschodnim do punktu nr 2 wzdłuż północnych granic działek nr 21/37 i 21/38 (punkty te położone są przy al. Gen. Bora-Komorowskiego), w punkcie nr 2 granica skręca na południe i wzdłuż wschodniej granicy działki nr 21/38 przebiega do punktu nr 3. Od punktu nr 3 przebiega do punktu nr 4 wzdłuż południowo-zachodnich granic działek nr 21/38 i 21/37, a następnie w punkcie nr 4 skręca na północ i wzdłuż zachodniej granicy działki nr 21/37 przebiega do punktu nr 1 położonego przy al. Gen. Bora-Komorowskiego.

Podstrefa: Kraków-Nowa Huta

Podstrefa położona jest we wschodniej części Krakowa w obrębie nr 20, jednostki ewidencyjnej Kraków-Nowa Huta (sekcja mapy 1031). Łączna powierzchnia podstrefy wynosi 13,82 ha.

Kompleks nr 1

Granica kompleksu nr 1 przebiega od punktu nr 1 położonego w południowo-zachodnim narożu działki nr 1/210 w kierunku wschodnim przez punkty nr 2 i 3 granicą działek nr 1/210, 1/209 i 1/156 z działką nr 207 (obręb nr 37), następnie skręca w kierunku północnym przez punkty nr: 4, 5, 6 i 7 wzdłuż granicy działki nr 1/156, następnie skręca w kierunku zachodnim przez punkty nr: 8, 9 i 10 wzdłuż granic działek nr: 1/156, 1/207 i 1/206, a następnie skręca w kierunku południowo-zachodnim przez punkty nr: 11, 12, 13 wzdłuż granicy działki nr 1/210 z działką nr 1/205 do punktu nr 1.

Podstrefa: Tarnów

Podstrefa położona jest w północno-zachodniej części Tarnowa w obrębie jednostki ewidencyjnej Tarnów obręb nr 200 o łącznej powierzchni 39,07 ha (sekcje mapy 202, 203, 223, 224, 340, 341, 366, 367, 368, 369, 392, 393, 394, 395). Podstrefa Tarnów składa się z pięciu kompleksów.

Kompleks nr 1

Granica kompleksu nr 1 przebiega od punktu położonego w południowo-wschodnim narożniku działki

nr 1/146, dalej biegnie w kierunku zachodnim po jej południowej granicy, następnie południową granicą działek nr 1/145, 1/144 oraz nr 1/143 do punktu nr 2, po czym skręca w kierunku południowo-wschodnim do południowo-wschodniego narożnika działki nr 1/268 oznaczonego jako punkt nr 3. Następnie granica biegnie w kierunku zachodnim po południowej granicy działki nr 1/268 oraz działek nr 1/140 i 1/147 lekko odchylając się w kierunku południowym do punktu nr 4, a następnie w kierunku północnym po zachodniej granicy działek nr: 1/147, 1/140, 1/114, ponownie nr 1/140, 1/137, 1/130 oraz nr 1/268 do punktu nr 5, po czym przebiega w kierunku południowo-wschodnim do punktu nr 6, a następnie w kierunku północnym po zachodniej granicy działki nr 1/122 do punktu nr 7. Od tego punktu granica przebiega w kierunku południowo-wschodnim po północno-wschodnich granicach działek nr: 1/122, 1/123, 1/268 oraz nr 1/125 do punktu nr 8, kierując się następnie w kierunku południowym do punktu nr 9, po czym północno-wschodnimi granicami działek nr: 1/125, 1/128, 1/129 oraz nr 1/146 odchylając się nieznacznie w kierunku północno-wschodnim dochodzi do punktu nr 10, a następnie biegnąc w kierunku południowym po wschodniej granicy działki nr 1/146 wraca do punktu nr 1.

Kompleks nr 2

Granica kompleksu nr 2 przebiega od punktu nr 1 znajdującego się u zbiegu południowej i wschodniej granicy działki nr 1/259 wzdłuż granicy działki nr 1/260 w kierunku zachodnim do punktu nr 2, a następnie lekko odchylając się w kierunku północno-wschodnim dochodzi do punktu nr 3. Od punktu nr 3 granica biegnie w kierunku wschodnim do punktu nr 4 wzdłuż granicy działki nr 1/258, a następnie kierując się na południe wzdłuż granicy działki nr 1/41 wraca do punktu nr 1.

Kompleks nr 3

Granica kompleksu nr 3 przebiega od punktu nr 1 w kierunku północnym wzdłuż granicy działki nr 1/41 stanowiącej pas drogowy dla ul. Czystej do punktu nr 2, następnie granica przebiega w kierunku północno-zachodnim dochodząc do punktu nr 3, a następnie biegnie w kierunku południowym do punktu nr 4, dalej w kierunku północno-zachodnim dochodzi do punktu nr 5, a następnie linią prostą w kierunku południowo-zachodnim dochodzi do punktu nr 6, granicząc na tym odcinku z linią wytyczoną przez strefę ochronną linii wysokiego napięcia, i dalej biegnie granicą działek nr 1/261 i 1/262, a następnie skręca w kierunku południowo-wschodnim wzdłuż granicy z działką nr 1/260, dalej lekko wyginając się w połowie swego przebiegu łączy się z punktem nr 7, po czym przebiega w kierunku północnym do punktu nr 8 po zachodniej granicy działki nr 1/258, i biegnie linią prostą po północnej granicy działki nr 1/258 w kierunku wschodnim do punktu nr 1 będącego południowo-wschodnim narożnikiem działki nr 1/257.

Kompleks nr 4

Granica kompleksu nr 4 przebiega od punktu nr 1 w kierunku północno-wschodnim wzdłuż linii wyznaczonej przez strefę ochronną linii wysokiego napięcia do punktu nr 2, następnie w kierunku północnym do punktu nr 3, dalej w linii prostej w kierunku północno-zachodnim do punktu nr 4, dalej granica przebiega w kierunku południowo-zachodnim do punktu nr 5, a następnie w kierunku południowo-wschodnim granicą działek nr 1/262 oraz 1/42 wraca do punktu nr 1.

Kompleks nr 5

Granica kompleksu nr 5 przebiega od punktu nr 1 znajdującego się u zbiegu północno-zachodniej granicy działki nr 46 w obrębie 66 wzdłuż granicy działki nr 46 na wschód do punktu nr 2 i przebiega w terenie zadrzewionym. Od punktu nr 2 granica skręca na południe i po 3 m przebiega wzdłuż istniejącego zachodniego ogrodzenia HSG aż do punktu nr 3, w dużej części ten odcinek pokrywa się z granicą ewidencyjną działki nr 46 w obrębie 66. W punkcie nr 3 granica kompleksu skręca na wschód i przebiega równolegle do magazynu opakowań wewnątrz działki nr 45 w obrębie 66 aż do punktu nr 4. Tu granica kompleksu skręca na północ pod kątem prostym i przebiega równolegle ok. 13 m do wschodniej ściany magazynu opakowań aż do punktu nr 5. Na tym odcinku linia przebiega miejscami po istniejących krawężnikach drogi wewnętrznej. W punkcie nr 5 granica kompleksu skręca na wschód i przebiega równolegle ok. 22 m do hali wannowej do punktu nr 6. Następnie granica kompleksu skręca pod kątem prostym na północ, aż do punktu nr 7 będącego narożnikiem ogrodzenia wewnętrznego. Tu linia skręca na wschód i przebiega po ogrodzeniu ok. 26 m do punktu nr 8. Tutaj skręca na południe do przecięcia tej linii granicznej z istniejącą ścianą hali wannowej w odległości ok. 1,70 m od narożnika budynku. Jest to punkt nr 9. W punkcie nr 9 granica skręca na wschód i przebiega po ścianie hali aż do punktu nr 10 znajdującego się na przecięciu przedłużenia ściany wschodniej i północnej hali wannowej i tutaj granica skręca na południe, przebiegając po ścianie wschodniej hali wannowej i po jej przedłużeniu do północnego krawężnika drogi dojazdowej do magazynu w punkcie nr 11. W punkcie nr 11 linia skręca na zachód i przebiega po krawężniku północnym drogi do magazynu aż do punktu nr 12. Tutaj linia skręca na południe wzdłuż krawężnika parkingowego do ogrodzenia HSG (tu wychodzi z działki nr 45) aż do punktu nr 13. Punkt nr 13 znajduje się na działce nr 113 w obrębie 66. Tutaj granica skręca pod kątem prostym na zachód i przebiega równolegle ok. 20 m do południowego ogrodzenia HSG aż do punktu nr 14, gdzie skręca na północ, przebiegając w terenie zadrzewionym równolegle ok. 46 m do istniejącego zachodniego ogrodzenia HSG. Po 20 m do punktu nr 10 granica kompleksu przebiega wzdłuż granicy ewidencyjnej działki nr 46 w obrębie 66 i przekraczając bocznice kolejową wraca do punktu nr 1.